

Prioritet i en Eiendom, og denne saa skulde komme til Evangsauktion, uden at dække Prioriteterne, staar man i alt Fald kun forsaavidt frit, som man vil tabe den Del af sin anden Prioritet, som Prioritetens Gjenstand ikke naaer at dække. Naar der dernæst i Slutningen siges, at det er u vigtigt, naar Hvertallet formener, at Handelsbankens Risiko er overtagen af Staten, idet Banken har en tredje Prioritet efter Statens anden Prioritet, tror jeg, at den Indsigelse ikke er rigtig. Thi Bankens Risiko bestaar ikke i, at den har 330,000 eller maasse en halv Million Kr. staaende i Banen med Materiel o. desl. paa en af Indenrigsministeren anerkjendt Garanti af Randers Amtsaad; den Risiko forekommer mig ikke værd at nævne her. Men den Risiko, Handelsbanken havde, var den første Prioritet, der naaede op til 1,170,000 Kr., og den Risiko, som for Banken var forbunden dermed, bestod i, at den muligvis maatte overtage et Aktiv, der maasse ikke kunde dække Omkostningerne ved Driften, end sige Renten af Prioriteten. I den Henseende er Banken bleven betydelig lettet, idet den har faaet de 770,000 Kr. bag efter 400,000 Kr. førte over paa Staten. Det øvrige Indhold af det ærede Mindretals Udtalelser skal jeg ikke nærmere komme ind paa, men overlade det til den øvrige Debat mellem de ærede nærmere Bekkommende. Jeg skal paahøre denne, idet jeg saa mulig siger et Par Ord derom senere.

Jeg gaar saa over til § 24. Man finder her under Nr. 137 et Forslag, der gaar ud paa at negte et Beløb af 2,600 Kr. til 3 Assistenten under 2det Revisionsdepartement. Jeg skal imidlertid henvise til Betænkningen, hvor Udvalget har modificeret en tidligere bestemt Udtalelse saaledes, at Enhver vil se, at man er i Tvivl om, hvorvidt den foreslaaede Nedsættelse er rigtig. Det vil allerede deri ligge, at forsaavidt dette Forslag nu vedtages, forbeholder man sig en Revision deraf til 3die Behandling. Jeg er af den Anskuelse, at dette Beløb ikke bør negtes, i alt Fald ikke det hele, og jeg vil derfor forbeholde mig efter Konference med Udvalgets Medlemmer om muligt at lade det gaa ud, inden Afstemning finder Sted, for at forsøge Forslaget omvedigeret. Det maa nemlig erindres, hvad ærede Medlemmer ville se i Anmærkningerne til det oprindelige i Oktober forelagte Lovforslag, Side 419, at der siden 1875 er flet en meget betydelig Forøgelse af Arbejdet i 2det Revisionsdepartement, og vi kunne kun ønske, at den Ordning med Hensyn til Revisionen af Postvæsenets Sager, som er indført, holdes a jour. Med disse Bemærkninger har jeg altsaa udtalt, at naar man nu vedtager Forslaget for senere at revidere det, anser jeg det som givet, at Udvalget i den Henseende vil komme Finantsministeren indpaa. — Med Hensyn til Forslaget under Nr. 138, som er ftillet af et æret Mindretal, men som det Mindretal, hvortil jeg

efter den politiske Stilling her i Salen hører, har forbeholdt sig at tiltræde, da staar jeg for mit personlige Bekkommende — jeg er ikke i Stand til i den Henseende at udtale mig paa Andres Vegne — noget tvivlende. Det er et taalelig moderat Forslag, men det er efter min Mening ikke tilstrækkelig begrundet. Jeg tror, at den ærede Minister kan komme igennem for sit Bekkommende, naar man vedtager det Forslag; men jeg er ikke sikker paa, at de Interesser, der varetages ved disse Bevillinger, ville være ligesaa tilfredse, som Ministeren kan være det. Naar der i Mindretallets Betænkning nævnes som Grund for Forslaget, at der f. Ex. er 134,000 Kollier færre nu end tidligere, skal jeg først gjøre opmærksom paa, at af disse synes de 125,000 at hidrøre fra Søfiden. Men tager jeg nu Spørgsmaalet om Antallet af Skibe og bestuvede Tons, saar jeg til Resultat, at der vel i 1877 var et mindre Antal Kollier, men Tallet af indgaende Skibe var 14,706, medens det i 1876 var 14,732, i 1875: 14,482, altsaa mindre, og i 1874: 16,562, altsaa højere, men det var, før Beløbet blev givet. De bestuvede Tons udgjorde i 1877: 770,000 for indgaende Skibe, hvilket er ikke ubetydelig mere end i noget af de foregaaende Aar. Det er altsaa oplyst, at Kollernes Tal i 1877 vel har været mindre end i de foregaaende Aar, men de bestuvede Tons have været ikke ubetydelig flere, hvilket vil sige, at Kollerne selv — og det er navnlig fra Søfiden, de komme — have været betydeligt større end tidligere. Nu vil Enhver indrømme mig, at smaa Kollier tager det ikke saa megen Tid at løse og lade — selv om der skal gjøres visse Beregninger — som de større, og til Trods for Kollernes Nedgang i Antal kan det derfor have taget lige saa megen Tid at løse dem som tidligere det større Antal. Forsaavidt Opsyn ogsaa har været nødvendigt med udgaende Skibe, vil det ses, at Antallet af disse har i 1877 været 15,692 mod kun 14—15,000 i de to foregaaende Aar, imedens det i 1874 har været omtrent det Samme som i 1877. De bestuvede Tons for udgaende Skibe have i 1877 været lidt højere end i de foregaaende Aar, ligesom for den indgaende Bestuwnings Bekkommende. Ser man hen til Opbevarernes Størrelse, Antallet af Expeditioner osv., da er ganske vist Tallet for de to foregaaende Aars Bekkommende større end i 1877—78, men tager man Gjennemsnittet og en Del Aar tilbage, vil dog det sidste Aar give mere end Gjennemsnittet. Dertil kommer adskillige andre Omstændigheder og da navnlig denne, at Bolværksstrækningen i de senere Aar er bleven forøget med 6,000 Job, altsaa en Hjerdingvei Bolværk, hvilket gjør Virksomheden for Toldopsynet vanskeligere. Nu er jeg imidlertid af den Formening, at disse moderate Nedsættelser kan Finantsministeren — maasse dog neppe for den første Post og neppe